Don Ranudo, Donna Olympia, Montanus, Philosophus udi egen Indbildning, Pernille i Komedien af dette Navn o. fl.

Min Hensigt med disse Sider har kun været at gøre et Forslag i al Almindelighed, eller jeg vilde hellere kalde det et Spørgsmaal. Thi jeg spørger jo kun, om ikke mulig en eller anden skulde være af samme Mening som jeg i et og andet af, hvad jeg har sagt.

Rimeligt vilde jeg finde, om man kun saa det absurde i det hele; thi det er der jo, det nægtes slet ikke. Desuden er min Berettigelse til at tale med, liden eller ingen, eller maaske rettere: det er en Frihed, jeg tager mig. Jeg er ikke andet end »en af Publikum«, en af dem, der længes, der gærne vil have Sindet løftet lidt i denne, som det synes, saa deprimerende Verden.

Og saa har jeg tænkt mig, at mulig Holberg, der er saa stor en Avtoritet for os danske, kunde tale til os med en ny Slags Myndighed.

Kolos.

Kvindelig Kunst paa Foraarsudstillingerne.

I.
Den fri Udstilling.

Paa den fri Udstilling møder vi i Aar kun nogle af de Kunstnerinder, der er Parthavere i den; Billedhuggerinden Fru *Carl Nielsen*, Malerinderne Fru *Slott-Møller* og Frøkenerne *Konstantin Hansen* og *Skovgaard*, mens Frøken *Frøhlich*, Frøken *Krebs* og Fru *Krøyer* savnes.

Fru *Slott-Møllers* Billeder er i deres Storladenhed vidt forskellige fra vore andre kvindelige Maleres. Man vilde snarere gætte paa, det var en Mand, hvis Malerier man havde for sig, end at en Kvinde var Mester for dem. Dels paa Grund af de Æmner, hun giver sig i Kast med, og saa ogsaa, fordi der virkelig er en Gaaen paa og Energi i, hvad hun maler, som endnu ikke almindelig træffes hos danske Kvinder, Anna Ancher ene undtagen. Selv om man ikke er